

S T E N O G R A M A
ședinței Senatului din 7 octombrie 2026

S U M A R

1.	Declarații politice.	2
2.	Întrebări, interpelări și răspunsuri.	2

STENOGRAMA
ședinței Senatului din 7 octombrie 2026

Ședința a început la ora 10.00.

Lucrările ședinței au fost conduse de domnul Laurențiu Plăeșu, vicepreședinte al Senatului, asistat de domnul Vasile Blaga și doamna Ana-Cynthia-Ioana Păun, secretari ai Senatului.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Bună dimineața, stimați colegi!

Declar deschisă sesiunea de întrebări, interpelări și răspunsuri, precum și sesiunea de declarații politice de astăzi, 7 octombrie.

Conducerea ședinței fiind asigurată de subsemnatul, Laurențiu Plăeșu, vicepreședinte al Senatului, asistat de doamna senator Ana-Cynthia-Ioana Păun și de către domnul senator Vasile Blaga, secretari ai Senatului.

Și invit la microfon, pentru început, pe domnul senator Costache Chertif.

Domnul Costache Chertif:

Mulțumesc, domnule președinte.

Titlul declarației mele politice de astăzi este următorul: „România nu are nevoie de ecuații politice de gradul patru din care să lipsească poporul român. Cerem anticipate. Românii vor un Parlament reprezentativ și un guvern stabil pentru câțiva ani”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

România se află mai bine de cinci luni de zile într-un blocaj politic și instituțional, în timp ce românii suportă costul acestuia: prețuri în creștere, presiune fiscală, pierderea locurilor de muncă și degradarea nivelului de trai.

Recenta desemnare a jurnalistului Luca Niculescu pentru funcția de prim-ministru, cel mai probabil comandată din afara României, nu este doar o alegere nefericită. Ea este expresia unei crize politice pe care Nicușor Dan refuză să o rezolve și pe care încearcă, prin formule de laborator politic, să o prelungească.

După eșecurile candidaților de pripas: Tomac, Veștea și Siegfried, desemnarea jurnalistului Niculescu, fost simbriaș al Guvernului francez la postul Radio France International, este continuarea unei formule politice concepute la Cotroceni și nu începutul unei soluții naționale.

După ce urma să fi fost prim-ministru de externe atât în guvernele eșuate Tomac și Veștea, iată că acum acest candidat-minune este scos de Nicușor Dan la înaintare.

Exprim opinia că România nu poate fi guvernată prin încercări succesive, prin nominalizări de compromis și prin formule construite pentru a satisface temporar partidele.

Dincolo de contextul politic tensionat, dincolo de criteriul și scopul pentru care a fost desemnat, dincolo de a fi fost ani de zile salariat al unui Guvern străin, Luca Niculescu este, prin el însuși, o problemă.

Avem în față cazul unui om de presă, fără experiență politică propriu-zisă, fără experiență parlamentară și fără experiența confruntării directe cu partidele parlamentare. Și acest fapt reprezintă un grav handicap, căci un prim-ministru este chemat să se ocupe de cu totul altceva. El trebuie să negocieze, să decidă, să reziste presiunilor și, atunci când interesul național o cere, să intre în conflict deschis cu propriile partide care îl susțin. Întrebarea fundamentală este: ce partide parlamentare îl susțin pe jurnalistul francofil Niculescu? Și ce va face premierul Niculescu atunci când interesele guvernului se vor ciocni de interesele forțelor politice învechite în rele, care l-au susținut și propulsat?

Va renunța și va anula măsurile antinaționale luate de guvernarea Bolojan împotriva românilor? Va reforma companiile de stat și va elimina clientela politică? Va avea curajul să pună ordine în cheltuielile publice și în aparatul bugetar? Va refuza privilegiile și sinecurile? Sau vom avea pur și simplu un nou guvern care va executa înțelegerea politică făcută în spatele ușilor închise de matematicianul creț și camarila bananieră aflată la cheremul unor cercuri străine hrăpărețe?

Mai există o mică problemă: programul de guvernare. Am văzut până acum – și în cazurile Tomac, Veștea și Siegfried – doar câteva declarații diluate, lipsite de orice concretețe.

Românii nu au nevoie de formule generale despre „accelerarea reformelor”, „investiții” sau „seriozitate în cheltuirea banului public”. Nu faci un program de guvernare cu două, trei declarații de presă. România are nevoie de soluții precise pentru deficit, inflație, datorie publică, energie, agricultură, sănătate, educație, administrație și protejarea locurilor de muncă.

Și atunci întrebăm legitim: cine îl susține pe Luca Niculescu? Care este majoritatea care să îl susțină? Care este programul lui? Ce rol și mandat politic i se rezervă?

Avem o ecuație politică de gradul patru și cu un element esențial care lipsește: poporul român.

În aceste condiții, AUR spune limpede: nu vom vota un guvern din care nu facem parte și care nu aplică Programul AUR. Nu vom participa la un aranjament politic făcut pentru salvarea unui regim aflat în impas.

Dacă actualul Parlament nu produce un guvern capabil să răspundă acestei crize prelungite, soluția nu este o improvizatie a sistemului corupt și antidemocratic în frunte cu zăpăcitul călcător prin străchini de la Cotroceni.

Soluția este întoarcerea la popor, adică anticipatele.

Alegerile anticipate nu sunt un pericol pentru democrație. Anticipatele sunt, în această situație, mecanismul prin care democrația poate fi repornită așa cum majoritatea românilor și-o doresc.

România nu are nevoie de un premier care să fie acceptat de sistem. România are nevoie de un guvern care să fie reprezentativ, stabil, eficient și legitim în fața românilor. Și un asemenea guvern nu se numește Niculescu.

Vă mulțumesc.

Senator Costache Chertif, Circumscripția nr.26 Maramureș

Dacă îmi permiteți, domnule președinte, o întrebare scurtă...

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă rog, domnule senator.

Domnul Costache Chertif:

... adresată domnului ministru al sănătății, Attila-Zoltan Cseke, ministrul interimar al sănătății.

„Infecțiile asociate asistenței medicale în spitalele din România. Evaluarea riscului, depistarea, raportarea și măsurile de prevenire și control”

Este evident că niciun spital nu poate garanta existența unui risc epidemiologic zero. În presă circulă sintagma: „Românii nu au voie să se interneze în spitale care au infecții nosocomiale”. Pacienții internați prezintă patologii diferite, grade diferite de vulnerabilitate, iar unele proceduri medicale invazive presupun, în mod inevitabil, anumite riscuri. Diferența dintre un sistem sanitar performant și unul vulnerabil este făcută, prin urmare, nu de existența sau inexistența absolută a infecțiilor, ci de rapiditatea cu care acestea sunt recunoscute, corectitudinea raportării lor și eficiența măsurilor instituite pentru limitarea răspândirii.

Un element important în evaluarea riscului individual al pacientului îl constituie fișa de evaluare a riscului Carmeli, utilizată pentru identificarea pacienților cu factori de risc pentru colonizarea sau infecția cu microorganisme multidrog-rezistente și pentru fundamentarea măsurilor de prevenție și supraveghere epidemiologică.

Am mai multe întrebări aici, din care două o să spun.

- Câte controale tematice pentru prevenirea și controlul infecțiilor nosocomiale au fost efectuate în perioada 2021 – 2026? Câte neconformități au fost constatate și ce sancțiuni sau măsuri corective au fost dispuse?

- Ce măsuri concrete ați dispus sau intenționați să dispuneți pentru ca întârzierea raportării unui focar de infecție nosocomială, inclusiv situațiile în care raportarea se face după apariția mai multor cazuri, să fie identificată rapid și să atragă răspunderea celor vinovați?

- În condițiile în care prevenirea infecțiilor nosocomiale reprezintă o componentă esențială a siguranței pacientului, ce obiective măsurabile de reducere a infecțiilor asociate asistenței medicale și a rezistenței antimicrobiene își asumă Ministerul Sănătății pentru următorii doi ani și prin ce indicatori va fi evaluată îndeplinirea acestora?

Cu respectul cuvenit, senator Costache Chertif, Circumscripția nr.26 Maramureș.

Vă mulțumesc.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Razvan-Paul Anghel.

Se pregătește doamna senator Rodica Cușnir.

Domnul Razvan-Paul Anghel:

Mulțumesc, domnule președinte.

Titlul declarației politice de astăzi: „Actuala criză nu poate fi închisă prin întoarcerea la vechile aranjamente”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Am intrat deja în a șasea lună de criză politică și în fiecare zi în care România amână ieșirea din ea ajunge, într-un fel sau altul, pe nota de plată a oamenilor, la firmele care nu știu dacă să mai investească, la familiile care văd cum cresc costurile și încearcă să își facă planuri într-o țară în care politica nu mai reușește de luni întregi să găsească un consens.

Luni, președintele României l-a desemnat pe Luca Niculescu pentru funcția de prim-ministru. Este un diplomat respectat, cu experiență și cu rezultate profesionale importante, inclusiv în procesul de aderare a României la OCDE. USR va discuta cu premierul desemnat și va analiza programul pe care îl propune, echipa și majoritatea pe care vrea să o construiască.

Am spus de la început că România trebuie să iasă din această criză și vom trata această discuție cu toată seriozitatea.

Dar există și niște limite politice pe care nu le putem șterge după cinci luni de blocaj.

Criza în care suntem a început când PSD și AUR au dăruit împreună Guvernul Bolojan. De atunci, PSD ne vorbește mai mult despre invocata stabilitate și proeuropenism, dar în Parlament ajunge prea des de aceeași parte cu AUR atunci când sunt puse pe masă reforme care deranjează.

USR nu va susține un guvern cu miniștri PSD și nicio formulă de guvernare în care PSD revine, indirect, la controlul deciziilor importante.

Am văzut prea bine cum funcționează asta.

PSD participă la decizii, iar când apar costurile politice începe distanțarea. Am văzut-o în Guvernul Bolojan, când măsuri discutate și asumate în coaliție erau atacate apoi seara la televizor, de parcă PSD nu avusese nicio legătură cu ele.

România are acum nevoie de o formulă care să poată continua reformele începute în ultimul an.

Miniștrii USR au arătat că statul poate fi schimbat atunci când cineva chiar se apucă de treabă. S-au făcut reforme în instituții, unde ani întregi se păstrase liniștea. S-au atras bani europeni și au fost puse în mișcare proiectele care erau blocate. Asta trebuie neapărat continuat.

Noul guvern trebuie să aibă puterea și voința de a merge mai departe cu reforma statului, nu să revină la vechiul obicei în care fiecare schimbare se oprește în momentul în care se atinge un privilegiu.

Dacă Luca Niculescu poate construi o majoritate pentru un asemenea program, vom discuta serios.

Dacă însă actualul Parlament ajunge din nou în punctul în care singura formulă posibilă înseamnă dependență permanentă de PSD și AUR, atunci trebuie să avem curajul să recunoaștem că actuala configurație și-a atins limitele. În acel moment, alegerile anticipate devin soluția cea mai onestă.

Politicienii se întorc în fața oamenilor și le cer din nou încrederea. Oamenii decid cine îi reprezintă și cu ce mandat.

După cinci luni de criză, nu ne putem întoarce exact în punctul din care am plecat: la un stat în care reformele sunt tolerate doar până când ating interesele și privilegiile celor care l-au controlat ani de-a rândul. România trebuie să iasă din blocaj mergând înainte, nu revenind la aceleași obiceiuri și la aceeași risipă a banului public care ne-a adus aici.

Vă mulțumesc.

Senator Răzvan Anghel, Circumscripția nr.2 Arad

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Rodica Cușnir.

Se pregătește doamna senator Luminița Păucean-Fernandes.

Doamna Rodica Cușnir:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Declarație politică.

„O țară ținută prea mult în așteptare”.

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor,

Sunt momente în viața unui stat în care dezbinarea nu mai vine dintr-o singură decizie greșită sau dintr-un singur eșec, ci din acumularea tuturor amânărilor, neputințelor și explicațiilor care, repetate

suficient de mult, îi lasă cetățeanului sentimentul că nimeni nu mai conduce cu adevărat și, mai ales, că nimeni nu mai răspunde.

Cred că România traversează un asemenea moment.

De luni de zile trăim într-un provizorat care începe să nu mai semene cu o excepție, ci cu o stare de normalitate. Avem desemnări succesive, negocieri fără rezultat, formule politice care apar și dispar, în timp ce guvernarea însăși pare amânată de la o săptămână la alta.

Constituția a prevăzut mecanisme prin care statul să continue să funcționeze în perioada de criză. Dar mă întreb dacă cei care au construit arhitectura constituțională a României și-au imaginat vreodată că excepția poate dura atât încât să înceapă să semene cu regula.

Am ajuns într-un asemenea labirint instituțional. Toate ușile există, toate au plăcuțe pe ele, fiecare instituție are o competență, fiecare procedură are un termen și fiecare om politic are o excepție, dar cetățeanul caută în zadar ieșirea. Iar întrebarea lui este mult mai simplă decât toate teoriile noastre constituționale: cine răspunde pentru faptul că țara stă pe loc?

Aici este pentru mine partea cea mai dureroasă, pentru că românii plătesc.

Plătesc administrația, Parlamentul, Guvernul, instituțiile, taxele, contribuțiile și toate obligațiile pe care statul știe foarte bine să le ceară la termen. Iar după toate acestea, prea mulți ajung să plătească încă o dată pentru drepturile pe care statul le garantează deja.

Avem dreptul la sănătate, dar omul care nu poate aștepta luni întregi ajunge să plătească în privat. Avem dreptul la educație, dar familiile plătesc meditații, materiale și tot ceea ce sistemul nu reușește să ofere. Avem dreptul la justiție, dar drumul până la un drept recunoscut poate însemna ani, bani și o răbdare pe care nu toată lumea și-o poate permite.

Și atunci apare o întrebare pe care nu mai putem să o evităm: ce valoare mai are un drept dacă cetățeanul trebuie să plătească încă o dată pentru a-l putea exercita?

Nu cred că România este o țară falimentară. O țară fără miză nu ar stârni atâtea lupte pentru putere. România are resurse, are oameni capabili, are energie, poziție strategică, antreprenori, profesori, medici și milioane de oameni care muncesc. Nu suntem săraci în potențial. Suntem adesea prea săraci în risipă și lipsa continuității și de incapacitatea statului de a transforma acest potențial în bunăstare pentru propriii cetățeni.

În același timp, asistăm la o degradare a climatului public. Oamenii sunt mai nervoși, mai neîncrezători, mai gata să se judece unii pe alții. Politica și scandalul au ocupat atât de mult spațiu public, încât aproape nu mai rămâne loc pentru întrebarea fundamentală: ce am construit astăzi?

Discutăm cine controlează sănătatea, în loc să discutăm cum vindecăm mai bine. Discutăm cine conduce educația, în loc să ne întrebăm ce școală lăsăm copiilor noștri. Discutăm despre tabere în justiție când cetățeanul ar avea nevoie, înainte de toate, de predictibilitate, echilibru și încredere.

Iar toate acestea consumă ceea ce nu apare în buget și în statistici: încrederea.

Ceea ce mă dezamăgește cel mai profund nu este numai această criză politică, ci faptul că începem să ne obișnuim cu ea. Noi, cei aflați în funcții publice, continuăm să fim plătiți. Instituțiile își continuă existența. Cetățeanul își plătește obligațiile la termen, pentru că statul nu îi acordă lui luxul provizoratului.

Dacă un om nu-și plătește taxele, există penalități. Dacă o familie nu-și achită rata, banca nu-i oferă luni de reflecție. Numai politica poate să-și permită luxul să amâne la nesfârșit?

Și poate că, dacă tot suntem în această economie a neputinței, ar trebui să ne întrebăm cu puțină ironie dacă nu ar fi mai ieftin să lucrăm de acasă, să ținem ședințele online și să economisim măcar deplasările și curentul până când vom putea demonstra că prezența noastră în instituțiile publice produce și rezultate. În ritmul în care orice problemă pare să își găsească soluția într-o nouă taxă, oamenii vor ajunge să creadă că nu mai este mult până când cineva va descoperi și o formulă de impozitare a aerului pe care îl respirăm.

Este o ironie amară, însă în spatele ei există o realitate serioasă: un stat nu poate cere permanent sacrificii cetățenilor fără să le ofere în schimb competență, predictibilitate și responsabilitate.

Și încă vreau să cred că România poate construi.

Pentru că dincolo de politică există o Românie care construiește în fiecare zi, oameni care muncesc, profesori care țin școlile în picioare, medici care rămân lângă pacienți, antreprenori care plătesc salarii, părinți care își cresc copiii și români plecați peste hotare care continuă să își ajute familiile de acasă.

Și cred că există Dumnezeu. Românii au trecut prin vremuri infinite mai grele și, atunci când instituțiile nu le-au putut oferi suficiente motive de speranță, și-au găsit puterea în familie, în comunitate și în credință. Dar credința nu trebuie confundată cu obligația de a suporta orice, după cum speranța nu poate deveni o scuză pentru neputința... (*Microfon întrerupt.*)

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Lăsați microfonul deschis, vă rog.

Doamna Rodica Cușnir:

La sfârșitul zilei, poate ar trebui să ne amintim ceva foarte simplu: statul nu este un scop în sine. Parlamentul, Guvernul, instituțiile și funcțiile necesare nu există pentru propria lor conservare. Ele există pentru omul care muncește, plătește, își crește copiii și încearcă să își construiască aici o viață.

Pentru că atunci când cetățeanul devine ultimul la care se gândește politica, nu mai avem numai o criză de guvernare, ci una de sens.

Vă mulțumesc.

Senator Rodica Cușnir, Grupul parlamentar PACE – Întâi România

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Luminița Păucean-Fernandes.

Se pregătește domnul senator Vasile-Ciprian Rus.

Doamna Luminița Păucean-Fernandes:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Bună ziua, dragi colegi!

Dragi români,

Am o declarație politică cu titlul: „România educată a devenit România abandonată – de la prăbușirea școlii românești, la analfabetismul politic funcțional de la Cotroceni”.

Ziua de luni, 5 octombrie, a marcat Ziua Internațională a Profesorului – o dată calendaristică pe care ar fi trebuit să o transformăm într-un veritabil moment de mândrie națională și de recunoștință. În condiții de normalitate, luni ar fi trebuit să-i sărbătorim pe cei care ne modelează copiii și ne construiesc viitorul. Folosesc acest prilej de la tribuna Senatului pentru a le ura un sincer și respectuos „La mulți ani!” tuturor dascălilor noștri. Profesorilor din județul Sibiu și din întreaga țară le transmit recunoștința mea pentru devotamentul cu care își continuă misiunea, chiar și atunci când autoritățile le fac munca tot mai dificilă. Vă mulțumesc, dragi profesori, din adâncul sufletului, pentru efortul colosal, pentru vocația și pentru răbdarea cu care țineți pe umerii voștri generațiile viitoare, adesea cu prețul propriului sacrificiu.

Din păcate, suntem forțați să deplângem soarta pe care statul român le-a rezervat-o cadrelor didactice și elevilor. Bilanțul ultimilor 35 de ani în educație arată tragic: un șir nesfârșit de experimente și reforme începute și abandonate la jumătatea drumului. Realitatea din școli este de-a dreptul crudă: învățământul primește o finanțare rușinoasă de doar 2,6% din PIB, situându-ne cu mult sub media țărilor dezvoltate. Dascălii noștri au ajuns să fie priviți ca niște simple cifre într-un tabel de către decidenți care conduc sistemul cu o mentalitate rece, de contabili.

Majorarea normei didactice, diminuarea veniturilor din plata cu ora și reorganizarea școlilor au pus presiune suplimentară pe un sistem deja fragil. Pentru numeroși profesori, activitatea înseamnă astăzi drumuri între mai multe unități, colective mai numeroase și obligații administrative care consumă timpul necesar pregătirii lecțiilor. Măsurile de austeritate aplicate recent de guvernarea Bolojan au lovit fără milă în profesori, forțându-i să predea mai multe ore și tăindu-le veniturile, ceea ce a dus la o depopulare dramatică a cancelariilor: aproape 5 000 de cadre didactice au fost nevoite să părăsească sistemul într-un singur an școlar, chiar și în condițiile în care populația școlară este în creștere.

Elevii reclamă, la rândul lor, finanțare insuficientă, consiliere greu accesibilă, sprijin limitat pentru copiii cu cerințe educaționale speciale și schimbări curriculare introduse înainte ca toate instrumentele necesare să fie pregătite. Abandonul școlar și dificultățile de înțelegere și aplicare a cunoștințelor cer intervenții constante. Ele nu pot fi rezolvate prin improvizații și prin transferarea responsabilității către profesori.

În fața acestei catastrofe, asistăm la o ipocrizie revoltătoare din partea lui Nicușor Dan, cel care ne ține discursuri goale despre necesitatea „gândirii critice”. Este de-a dreptul cinic ca lecțiile de morală să vină de la același om care a propus anterior tăierea fondurilor destinate școlilor și spitalelor, pentru a direcționa banii către războiul din Ucraina. Părinții, elevii și profesorii sunt sătui de aceste promisiuni iluzorii, în timp ce se confruntă zilnic cu școli făcute în containere, cu o programă haotică și cu o lipsă acută de personal.

Stimați colegi,

Acest dezastru generalizat din educație este oglinda perfectă a situației politice în care se află astăzi România. Avem în fruntea statului un președinte total rupt de nevoile reale ale românilor, care sacrifică viitorul copiilor noștri pentru a-și acoperi propriile eșecuri. După cinci luni de criză politică profundă și trei nominalizări eșuate, președintele se află la a patra încercare disperată de a-și impune un guvern de buzunar. În loc să acționeze ca un mediator, el alege să scindeze societatea și să excludă de la decizie milioane de români de AUR care au votat democratic, adoptând o atitudine dictatorială și periculoasă.

Profesorii ne învață că greșelile trebuie recunoscute și îndreptate. Conducerea politică ar trebui să accepte această lecție. Școala are nevoie de resurse și stabilitate, iar România are nevoie de o guvernare cu legitimitate reînnoită prin vot. Respectul pentru profesori și respectul pentru voința cetățenilor trebuie să înceapă cu asumarea răspunderii. Poporul s-a săturat de experimente atât în sala de clasă, cât și la Palatul Victoria. Este momentul să redăm puterea românilor și să reconstruim această națiune pe un fundament solid, pe calea neamului nostru, cu lideri care își respectă cu adevărat profesorii și cetățenii.

Cu deosebită considerație pentru poporul român, Luminița Păucean-Fernandes, senator AUR în Circumscripția electorală nr.34 Sibiu.

Mulțumesc.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Vasile-Ciprian Rus.

Se pregătește doamna senator Olga Onea.

Domnul Vasile-Ciprian Rus:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Departamentul de Stat al Statelor Unite a publicat recent raportul privind climatul investițional din România. Nu este un raport despre justiție. Este un raport despre investiții.

Și tocmai de aceea ar trebui să ne pună pe gânduri faptul că una dintre problemele semnalate este funcționarea sistemului judiciar din România.

Raportul spune că aplicarea drepturilor prin intermediul instanțelor poate fi îndelungată, costisitoare, imprevizibilă și dificilă.

Aș vrea să ne oprim astăzi asupra unui singur cuvânt: imprevizibilă. Pentru că impredictibilitatea juridică are un cost economic. Un investitor poate calcula taxele, poate calcula salariile, poate calcula energia, transportul.

Este mult mai greu să calculeze cât va dura un proces, dacă aceeași lege va fi interpretată la fel de două instanțe sau cât timp va trece până când o hotărâre definitivă va fi efectiv pusă în aplicare.

Justiția este, așadar, infrastructură economică. La fel ca autostrăzile, energia sau conectivitatea digitală. Raportul indică și câteva probleme asupra specializării.

Economia anului 2026 înseamnă inteligență artificială, dezvoltare de software, securitate cibernetică, proprietate intelectuală, platforme digitale și contracte tehnologice tot mai complexe.

Justiția trebuie să poată ține pasul cu această economie. Și mai avem o restanță uriașă: digitalizarea justiției. Dosarul electronic nu poate însemna doar un biblioraft scanat.

Avem nevoie de fluxuri complet digitale, interoperabilitate între instanțe, parchete și instituții, acces mai bun la jurisprudență și instrumente moderne care să elimine munca administrativă repetitivă.

Inclusiv inteligența artificială poate ajuta. Nu pentru a înlocui judecătorul. Judecătorul trebuie să decidă. Tehnologia poate să-l ajute să nu-și piardă timpul cu ceea ce poate face o mașină.

Și cred că trebuie să ieșim dintr-o falsă alegere. Putem apăra independența justiției și, în același timp, să cerem și performanță.

Să întrebăm cât durează un proces, cât costă, cât de predictibilă este jurisprudența, cât durează executarea unei hotărâri, câtă hârtie mai plimbăm inutil prin sistem.

O justiție independentă, eficientă, predictibilă și modernă nu este doar o condiție a statului de drept. Este un avantaj competitiv pentru România.

Poate că următoarea reformă a justiției ar trebui să înceapă exact de aici.

Vă mulțumesc.

Senator Rus Vasile-Ciprian

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Olga Onea.

Se pregătește doamna senator Andra Bică.

Doamna Olga Onea:

Mulțumesc, domnule președinte.

Declarație politică.

„Călin Georgescu, deținut politic”.

L-ați arestat pe Călin Georgescu sperând că veți opri furia poporului.

Ați crezut că dacă îl băgați la pușcărie, veți îngropa valul naționalist.

Ați crezut că dacă îl umiliți, veți închide gura celor care l-au urmat.

Ați greșit. L-ați făcut și mai puternic. Ați unit un popor care deja se trezise.

I-ați transformat indignarea în hotărâre.

Nu ne intimidați cu dosare scoase din sertar, cu arestări preventive și nici cu justiție televizată. Faptul că țineți un om iubit de români, fără acuzații de violență, în aceeași celulă cu traficanții de droguri, arată cât de frică vă este.

Ce faceți nu este justiție. Este un mesaj de forță, iar noi îl respingem.

Justiția trebuie să fie independentă, transparentă și egală pentru toți; altfel, fiecare măsură luată de stat adâncește neîncrederea oamenilor în instituții. Călin Georgescu a fost închis pentru că a deranjat, pentru că a refuzat să tacă, pentru că a spus ceea ce mulți gândesc, pentru că milioane de români îl ascultă și pentru că sistemul nu suportă să fie contestat. Aceeași sfidare o vedem și la Palatul Cotroceni.

A fost desemnat premier Luca Niculescu – un om pe care nu l-a ales și nu l-a cerut nimeni: nici strada, nici urnele, nici partidele. Un diplomat, fost ambasador la Paris, pus să conducă o țară care nu i-a dat un mandat.

AUR nu va vota acest Guvern, pentru că nu îi reprezintă pe români... înțelegerile de la Cotroceni.

Când puterea ignoră voința cetățenilor, nu stinge tensiunea, ci adâncește ruptura dintre oameni și instituțiile statului.

Suntem alături de oamenii din fața Arestului Central și de toți românii din țară și din diaspora.

Nu ne temem.

Nu ne retragem.

L-ați arestat pe Călin Georgescu crezând că veți stinge focul.

Ați reușit doar să-l faceți mai puternic.

Cu respect pentru români, senator de Galați, AUR, Olga Onea.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Andra Bică.

Se pregătește domnul senator Liviu-Iulian Fodoca.

Doamna Andra Bică:

Domnule președinte de ședință,

Doamnelor și domnilor senatori,

Titlul declarației mele politice de astăzi este „Economia reală are nevoie de stabilitate!”

În ultimele luni, România a trăit într-un climat de instabilitate politică, fiscală și economică. Discutăm mult despre deficit, austeritate și restructurări, dar prea puțin despre efectele acestor incertitudini asupra economiei reale.

Datele Oficiului Național al Registrului Comerțului arată că în primele opt luni ale anului 2026, 4 782 de firme și PFA au intrat în insolvență, cu aproape 5% mai multe decât în aceeași perioadă a anului trecut.

Tot în primele opt luni, peste 37 000 de firme au fost dizolvate.

Aceste cifre nu trebuie privite doar statistic.

În spatele fiecărei firme care intră în dificultate există angajați, familii, furnizori, investiții și comunități locale.

Desigur, nu putem spune că instabilitatea politică este singura cauză a acestor evoluții, dar nu putem ignora nici faptul că impredictibilitatea fiscală, schimbarea regulilor și lipsa unei perspective economice clare afectează încrederea și capacitatea firmelor de a investi și de a crea locuri de muncă.

De aceea, întrebarea pe care trebuie să ne-o punem este simplă: câte firme românești mai pot suporta încă un an de incertitudine?

Nu putem echilibra bugetul statului dacă slăbim economia care îl finanțează.

Nu putem cere permanent mai mult mediului privat fără să oferim în schimb predictibilitate, și nu putem transforma austeritatea într-o politică economică în sine.

România are nevoie de reguli fiscale stabile, acces mai simplu la finanțare și fonduri europene, sprijin pentru IMM-uri și evaluare reală a impactului economic înainte de adoptarea unor măsuri fiscale noi.

Fac, de aceea, un apel nu doar către Guvern, ci către întreaga clasă politică, mai ales către partidele care se dau protectoarele mediului privat.

Avem nevoie de un pact pentru stabilitate și predictibilitate economică, prin care schimbările fiscale majore să nu mai fie făcute peste noapte, iar investițiile și fondurile europene să fie accelerate.

Ca senator de Vâlcea, mă interesează fiecare firmă care rezistă, fiecare loc de muncă păstrat și fiecare antreprenor care alege să continue să investească în România și în mod special în județul Vâlcea.

Firmele nu sunt doar surse de taxe. Ele creează locuri de muncă, plătesc salarii și susțin comunitățile.

România nu are nevoie doar de stabilitate guvernamentală. Are nevoie de stabilitate pentru cei care muncesc și investesc în această țară.

De aceea, fac un apel la responsabilitate către toate partidele parlamentare: să punem economia reală înaintea calculelor politice și să oferim României predictibilitatea de care are nevoie.

Pentru că, dincolo de guverne care vin și care pleacă, trebuie să păstrăm ceva esențial: încrederea că merită să muncești, să investești și să construiești în România.

Vă mulțumesc pentru atenție.

Senator de Vâlcea, Andra Bică

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Liviu-Iulian Fodoca.

Se pregătește domnul senator Ștefan Pălărie.

Domnul Liviu-Iulian Fodoca:

Mulțumesc, domnule președinte.

Declarație politică.

Titlul declarației: „Mai contează Parlamentul în desemnarea Guvernului?”

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

Dragi români,

Mă prezint astăzi în fața dumneavoastră pentru a ridica o problemă care depășește mizele politice de moment și atinge însăși temelia democrației noastre: cât de mult mai contează Parlamentul României în desemnarea unui guvern?

Asistăm în mod repetat la un spectacol în care consultările de la Palatul Cotroceni riscă să devină o simplă formalitate, iar voința cetățenilor, exprimată prin vot, să fie ignorată la cel mai înalt nivel. Când propunerile oficiale ale partidelor politice din Parlament sunt respinse fără explicații publice convingătoare, avem datoria constituțională să cerem răspunsuri.

Trebuie să înțelegem că respectarea Constituției nu înseamnă doar aplicarea literei ei, ci și a spiritului ei, bazat pe echilibru și dialog instituțional real. România este o republică în care legitimitatea democratică izvorăște din acest Parlament. Guvernul nu se naște din decizia unui singur om. Președintele are prerogativa de a desemna, însă Parlamentul este singurul care investește, controlează și poate demite Executivul.

Parlamentul României nu este și nu va fi niciodată o anexă a altor instituții. Suntem aici pentru că reprezentăm milioane de români care au mers la vot și au cerut stabilitate, predictibilitate economică și respect.

Solicit, de la această tribună, revenirea la un dialog constituțional loial.

Stabilitatea țării nu se poate construi prin ignorarea Legislativului, ci prin recunoașterea faptului că soarta Guvernului se decide întotdeauna aici, sub cupola reprezentanților aleși ai poporului.

Vă mulțumesc.

Senator Liviu Fodoca, ales în Circumscripția nr.33 Sălaj

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Ștefan Pălărie.

Se pregătește doamna senator Doina-Elena Federovici.

Domnul Ștefan Pălărie:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Titlul declarației politice din această săptămână este „Despre mize mari și mici în educație”.

Stimate colege,

Stimați colegi,

Am aflat chiar alaltăieri, de Ziua Mondială a Educației, de ce am ajuns atât de jos cu sistemul de învățământ.

Nu era vreun secret, dar un simplu articol de ziar, o relatare între multe altele, ne-a arătat problema în toată splendoarea ei.

Este ultimul exemplu dintr-o lungă istorie de 35 de ani în care politicieni diverși au pus mereu altceva ca prioritate înaintea educației, începând cu alocarea de bugete pentru orice altceva decât învățământ, trecând prin politizarea școlilor, prin zgârcenia și refuzul de a aloca mai mulți bani pentru mese calde și acum ajungând la afaceri cu uniforme școlare.

Nici n-a răsărit, așadar, soarele peste București de șapte ori de la momentul votării legii în Senat, că senatorul Zamfir de la PSD, inițiatorul uniformelor obligatorii, a început deja să vorbească fără nicio jenă despre interesul „firmelor de textile românești”, ca să câștige și ele ceva din povestea cu uniforme.

Sper că e mai limpede acum.

Absurditatea momentului este că le spunea toate acestea tocmai elevilor care l-au tras de mânecă că nu i-a ascultat niciodată, că pe ei nu i-a întrebat sau consultat nimeni, acei elevi care au protestat săptămâna trecută împotriva acestei aberații crunte.

Le mulțumesc cu această ocazie pentru exemplul de activism și civism pe care l-au dat și le urez la multe altele.

Domnul Zamfir și PSD au uitat rapid de „înaltele principii” invocate, cu care justificau acum o săptămână această prostie cu uniforme, și iată că am ajuns exact, exact unde am arătat că vom ajunge: la afaceri și bani.

Adică la mize mici.

Ce rămâne după atâtea justificări despre așa-zisa stopare a discriminării? Doar o banală legiferare cu gândul la niște afaceri. Evident, marca PSD.

Dragi colegi,

Nu e timpul pierdut să retragem această aberație, să recunoașteți că ați votat o enormitate și să o anulăm.

Le citesc și aici, domnului Zamfir și colegilor săi din PSD, o frază dintr-un mesaj pe care mi l-a trimis un elev de la protestele împotriva uniformelor școlare.

Să le reamintim în cuvinte simple că prioritățile lor de politicieni sunt complet rupte de realitate.

Spune deci elevul: „Aș folosi 20 de milioane de lei pentru mese calde, deoarece consider că mulți copii învață mai bine atunci când nu le este foame.”

La mulți ani educației, profesorilor și elevilor! Fie ca în viitor să aveți parte de politicieni care vă pun pe primul loc cu adevărat!

Vă mulțumesc.

Senator UR Ștefan Pălărie, Circumscripția nr.42 București

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Doina-Elena Federovici.

Se pregătește doamna senator Rodica Constantinescu.

Doamna Doina-Elena Federovici:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Întrebarea de astăzi este adresată domnului ministru al dezvoltării, lucrărilor publice și administrației. Obiectul întrebării: „Stadiul actual al lucrărilor și noul termen de finalizare a proiectului de reabilitare a Muzeului Județean Botoșani”

Domnule ministru,

Reabilitarea, restaurarea și valorificarea durabilă a Muzeului Județean Botoșani reprezintă o investiție importantă pentru patrimoniul cultural al județului, pentru care botoșănenii așteaptă de mai mulți ani finalizarea lucrărilor.

Pe 11 martie 2026, v-am adresat o întrebare parlamentară privind stadiul acestui proiect. Prin răspunsul comunicat la data de 26 martie 2026, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației a precizat că lucrările erau realizate în proporție de 76% și că termenul contractual de finalizare era data de 8 august 2026.

Suntem în octombrie 2026, iar termenul comunicat oficial a fost depășit de mult, lucrările fiind departe de a fi finalizate. În aceste condiții, este necesară clarificarea situației reale din teren. Având în vedere cele prezentate, vă rog să-mi comunicați:

- Care este stadiul fizic real al lucrărilor la Muzeul Județean Botoșani la data formulării răspunsului și ce lucrări mai sunt de executat până la finalizarea și recepția investiției?

- Care sunt motivele concrete pentru care lucrările nu au fost finalizate până la termenul contractual de 8 august 2026? Vă rog să precizați perioadele de sistare a lucrărilor, motivele acestora și impactul asupra calendarului de execuție.

- Care este noul termen asumat pentru finalizarea lucrărilor și recepția investiției? Vă rog aici să precizați dacă termenul contractual a fost modificat prin acte adiționale și care este calendarul actualizat de execuție.

- Au fost calculate și aplicate penalități pentru întârzierile înregistrate? Dacă da, vă rog să precizați valoarea acestora, perioada pentru care au fost calculate și dacă sumele au fost efectiv încasate. Dacă nu au fost aplicate, vă rog să explicați motivele și temeiul contractual sau legal care justifică această decizie.

- Ce măsuri concrete s-au dispus pentru monitorizarea și accelerarea lucrărilor, astfel încât noul termen de finalizare să fie respectat și să nu se înregistreze alte întârzieri?

Vă mulțumesc.

Solicít răspuns scris.

Senator PSD de Botoșani, Doina-Elena Federovici

Și, dacă îmi permiteți, domnule președinte, să prezint și declarația politică.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Da, doamna senator, dar înainte vreau să vă întreb dacă ceea ce ați citit a fost întrebare sau interpelare.

Doamna Doina-Elena Federovici:

Întrebare.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Că eu o am pe lista de interpelări, de aceea...

Doamna Doina-Elena Federovici:

Întrebare. Este posibil...

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Să fie o eroare, da.

Doamna Doina-Elena Federovici:

Să fie o eroare, da.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Bine.

Mulțumesc.

Doamna Doina-Elena Federovici:

Declarația politică de astăzi este pe o temă extrem de sensibilă: „Cancerul de sân nu alege. Prevenția trebuie să ajungă la toate femeile”.

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

Octombrie este de câțiva ani „Octombrie roz”, luna în care ne amintim cât de important este să avem grijă de sănătatea noastră la timp. Cancerul de sân ne privește pe toți, pentru că privește mamele, soțiile, fiicele, surorile și prietenele noastre.

Cu acest prilej, Eurostat a publicat un grafic pe care vă invit să-l privim împreună. Acesta este graficul. Arată câte femei între 50 și 69 de ani au făcut mamografie în programele de screening în anul 2024. Danemarca, Suedia și Finlanda depășesc 80%. Slovenia are aproape 78%, Irlanda peste 71%. Chiar și țările de la coada clasamentului, Ungaria și Cipru, au un procent cu 30% în cifre măsurabile.

Dacă privim cu atenție, vedem că România lipsește. Nu e pe ultimul loc, ci lipsește, iar nota Eurostat spune motivul: nu avem încă un program național de screening pentru cancerul la sân. Potrivit Eurostat, avem doar 1,1 mamografe la 100 000 de locuitori, printre cele mai puține din Uniune, față de 7,6 în Grecia.

Spun asta chiar dacă știu că nu s-a stat pe loc. Din 2020, proiecte europene au adus mamografii gratuite în patru regiuni ale țării, Nord-Vest, Vest, Nord-Est și Sud-Est, prin Institutul Oncologic din Cluj și Institutul Regional de Oncologie din Iași. Acum, proiectul „DARIA”, coordonat de Cluj, merge mai departe, cu parteneri la Iași, Timișoara, București, Craiova, Târgu Mureș, Constanța și Ploiești și cu mamografii gratuite pentru 119 000 de femei, până în anul 2029. Sunt pași pentru care le putem fi recunoscători celor care i-au făcut. Rămân însă proiecte cu termen pentru anumite grupuri și anumite regiuni.

Și noi, la Botoșani, am încercat să facem pași în direcția prevenției. În iulie 2022, în mandatul pe care l-am avut de președinte al Consiliului Județean, am pus în funcțiune primul mamograf digital la maternitatea Spitalului Județean de Urgență „Mavromati”. Am făcut-o din credința că depistarea precoce începe cu aparatura potrivită.

Doar că aparatura are nevoie de un sistem care să aducă femeile la control. De aceea cred că a venit momentul pasului următor, un program național de screening, coordonat de Ministerul Sănătății, în care medicul de familie, omul pe care femeile îl au cel mai aproape, să le îndrume la control. Să înceapă cu cele din grupele de risc și să continue cu toate celelalte.

Sunt convinsă că, împreună cu medicii și cu autoritățile locale, putem construi acest program, cu o finanțare sigură, cu mamografele și unitățile mobile de care e nevoie și cu un registru unic care să ne arate, an de an, cât am progresat.

Cred că „Octombrie roz” nu trebuie să rămână doar o lună de campanii, de panglici, de mesaje frumoase și de clădiri publice iluminate în roz, în culoarea speranței, ci poate fi începutul unui program care funcționează în toate cele 12 luni ale anului. Vă invit pe toți, indiferent de culoarea politică, să facem astfel încât România să apară pe graficul pe care vi l-am arătat anterior.

Standardul european vizează femeile între 50 și 69 de ani, dar cancerul nu alege vârsta, nu alege județul și nu alege venitul. Un program național nu trebuie să aleagă nici el.

Vă mulțumesc.

Senator PSD de Botoșani, Doina-Elena Federovici

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Rodica Constantinescu.

Se pregătește domnul senator George-Cătălin Bochileanu.

Doamna Rodica Constantinescu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Întrebarea parlamentară este adresată doamnei Diana-Anda Buzoianu, ministrul mediului, apelor și pădurilor.

Obiectul întrebării: „Stadiul măsurilor de decolmatare și igienizare a albiei râului Bârlad pe raza municipiului Tecuci și responsabilitatea instituțională în cazul producerii unor inundații”

Stimată doamnă ministru,

În calitate de senator al Circumscripției nr.18 Galați, am fost sesizată de către cetățeni și reprezentanți ai societății civile din municipiul Tecuci cu privire la situația alarmantă existentă pe cursul râului Bârlad, pe sectorul care traversează intravilanul municipiului.

Potrivit documentelor și expertizelor transmise, vegetația abundentă dezvoltată în albia minoră și majoră, precum și colmatarea accentuată a albiei prin acumulări de sedimente, deșeuri și alte obstacole reduc semnificativ capacitatea de transport a râului și sporesc riscul producerii unor inundații majore în cazul unor viituri importante.

Această situație este cu atât mai îngrijorătoare cu cât în municipiul Tecuci au fost cunoscute efectele dramatice ale inundațiilor din anul 2007, când au fost înregistrate pierderi de vieți omenești, evacuări masive ale populației și importante pagube materiale.

Totodată, din documentele puse la dispoziție de aceștia rezultă că au fost formulate în ultimii ani numeroase sesizări și memorii către autoritățile competente, inclusiv către Ministerul Mediului, Administrația Națională „Apele Române” și Administrația Bazinală de Apă Prut – Bârlad, solicitând efectuarea lucrărilor necesare de igienizare, defrișare, decolmatare și întreținere a albiei râului.

Având în vedere cele de mai sus, vă rog să-mi comunicați:

- Care este stadiul actual al analizelor, avizelor, proiectelor sau lucrărilor privind decolmatarea, curățarea și igienizarea albiei râului Bârlad pe sectorul care traversează municipiul Tecuci?

- Ce măsuri concrete au fost dispuse de către Ministerul Mediului, Administrația Națională „Apele Române” și Administrația Bazinală de Apă Prut – Bârlad pentru reducerea riscului de inundații în această zonă?

- Există alocate fonduri pentru executarea lucrărilor necesare? Dacă da, care este evaluarea acestora și din ce sursă de finanțare provin?

- Care este calendarul estimat pentru începerea și finalizarea lucrărilor de defrișare a vegetației excesive, îndepărtarea obstacolelor și decolmatarea albiei?

- Care sunt instituțiile și persoanele responsabile cu monitorizarea și întreținerea permanentă a albiei râului Bârlad pe raza municipiului Tecuci și ce măsuri au întreprins în ultimii cinci ani pentru prevenirea riscului de inundații?

- Au fost efectuate controale privind modul în care au fost îndeplinite atribuțiile personalului și structurilor responsabile de întreținerea cursului de apă? Dacă da, vă rog să precizați concluziile acestor verificări.

- Care este evaluarea oficială a Ministerului Mediului privind riscul actual de inundare a municipiului Tecuci în condițiile stării existente a albiei râului Bârlad?

- În ipoteza producerii unor inundații cauzate de neefectuarea la timp a lucrărilor necesare de întreținere, decolmatare și asigurarea capacității de transport a albiei, cine răspunde administrativ, disciplinar, contravențional sau, după caz, penal pentru eventualele pierderi de vieți omenești și pagube materiale?

Vă rog să îmi transmiteți răspunsul în scris.

Cu respectul cuvenit, Rodica Constantinescu, senator, Circumscripția nr.18 Galați.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator George-Cătălin Bochileanu.

Se pregătește domnul senator Gheorghe Ștefănaș.

Domnul George-Cătălin Bochileanu:

Mulțumesc, domnule vicepreședinte.

Stimate colege,

Stimați colegi,

Românii din diaspora sunt o resursă esențială pentru Europa și pentru România.

Peste 5 milioane de români trăiesc și muncesc astăzi în afara granițelor, în țări din Europa, ne arată date publicate de Ministerul Muncii.

Sunt oameni care muncesc, construiesc afaceri, îngrijesc oameni, contribuie la dezvoltarea comunităților în care trăiesc, plătesc taxe și reprezintă România în fiecare zi prin munca lor. În Germania, de exemplu, românii au o rată de ocupare a forței de muncă de 72,7%, peste cea a cetățenilor germani.

Românii din Marea Britanie sunt tineri, educați și formează comunitatea de migranți cea mai activă economic în Anglia și în Țara Galilor, conform datelor ACORD UK. Exemplele pot continua.

Ce facem noi, ca stat, pentru acești oameni?

În primul rând, trebuie să le oferim o reprezentare corectă, astfel încât problemele românilor din afara țării să aibă locul cuvenit pe agenda Parlamentului.USR a depus în acest sens o inițiativă care crește numărul de parlamentari de diaspora, bazată pe date factuale, fără a crește numărul total de parlamentari. Susținem, bineînțeles, acest lucru și în contextul unui Parlament mai suplu: oamenii au votat la referendum pentru reducerea numărului de parlamentari. Acest lucru trebuie pus în aplicare și, odată cu el, reprezentarea echitabilă.

Trebuie să investim în păstrarea legăturii cu România, mai ales pentru noile generații de copii care se nasc și cresc în afara țării. Educația în limba română trebuie să devină o prioritate de stat.

În același timp, relația cu statul român trebuie să fie una simplă și eficientă.

O problemă majoră rămâne cea a actelor de identitate: românii din diaspora trebuie să poată beneficia de cărțile de identitate electronice și prin intermediul consulatelor. Acest subiect a fost adresat la nivel legislativ, în urma presiunii din partea comunităților de români, și în Parlament a USR. Așteptăm încă implementarea tehnică.

Românii din afara țării nu trebuie să piardă zile întregi pentru a rezolva o problemă administrativă.

Și aici vedem pași concreți făcuți de ministra afacerilor externe, Oana Țoiu: bazele de date consulare au fost integrate cu cele ale evidenței populației, deschizând calea către servicii consulare mai simple și mai rapide. Au fost luate măsuri pentru programări mai predictibile, pentru combaterea intermediarilor și pentru continuarea digitalizării serviciilor consulare.

În paralel, se lucrează ca o serie de servicii consulare să poată fi accesate fără deplasări la consulat, prin sistemul de identificare ROeID.

Sunt și alte măsuri de luat, astfel încât românii să poată beneficia de asistență și protecție adecvată, indiferent unde locuiesc.

Putem discuta de eficientizarea procesului de acordare a pensiilor comunitare.

Nu în ultimul rând, putem face mai mult pentru a proteja familiile de români din afara granițelor. Și acest lucru se face inclusiv prin deblocarea procesului de obținere a cetățeniei.

Toate acestea sunt situații concrete pentru care USR a depus deja inițiative legislative în Parlament. Pentru ca acestea să devină însă realitate, avem nevoie de o majoritate care să le susțină. Vorbim despre milioane și milioane de cetățeni ai acestei țări, iar Parlamentul României nu mai poate lăsa problemele lor pe plan secund.

În același timp, trebuie să construim în România condițiile care să le permită celor care vor să revină să o facă cu încredere. Asta înseamnă servicii publice mai bune, o administrație mai eficientă, școli și spitale care funcționează, oportunități de muncă și un stat în care oamenii să poată avea încredere.

Obiectivul trebuie să fie o Românie care nu își pierde cetățenii, ci rămâne conectată la ei. Diaspora este parte din România, iar responsabilitatea noastră este să fim alături de cei care muncesc și locuiesc în afara țării.

Românii au demonstrat că sunt alături de România. Și România trebuie să fie alături de ei, oriunde s-ar afla.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Gheorghe Ștefănache.

Se pregătește domnul senator Lucian Petrică Rusu.

Domnul Gheorghe Ștefănache:

Declarația mea politică de astăzi poartă numele: „Ce are de ascuns Primăria Galați când refuză transparența privind proiectul de modernizare a Falezei Dunării din Galați?”

Domnule președinte de ședință,

Doamnelor și domnilor senatori,

Stimați gălățeni,

Faleza Dunării din Galați nu este o simplă suprafață de teren dintr-un inventar administrativ. Faleza Dunării din Galați reprezintă o emblemă identitară, un cadru natural și cultural unic în România și în Europa. Cu toate acestea, modul în care primăria, condusă de primarul PSD Ionuț Pucleanu, înțelege să deruleze proiectul de modernizare a acestui spațiu de patrimoniu ridică o întrebare legitimă: ce are de ascuns Primăria Galați de refuză, cu atât de multă înverșunare, transparența privind documentația care stă la baza proiectului de modernizare a falezei?

Proiectul intitulat festiv „Revitalizarea turismului în Galați, prin valorificarea durabilă a elementelor de patrimoniu cultural și natural de pe Faleza Dunării”, finanțat din fonduri europene nerambursabile, este marcat de o profundă lipsă de asumare. Sub pretextul așa-zisei modernizări,

conceptul propus neglijează tocmai obiectul fundamental al investiției, rezultând o intervenție agresivă care nu respectă „nici natura, nici cultura”.

Spre deosebire de o viziune urbanistică sustenabilă, propunerea administrației locale riscă să producă un dezechilibru ecologic ireversibil. Datele din teren indică o amenințare directă asupra ecosistemului local: tăierea a peste 900 de copaci, dintre care 694 sunt arbori maturi și sănătoși, care asigurau protecția fonică, microclimatul și umbra falezei.

La această mutilare vegetală se adaugă temerea justificată a bunei părți din comunitatea gălățeană că rezultatul final va fi un imens kitsch bazat pe beton, în total dezacord cu peisajul fluviului și cu patrimoniul natural unic al falezei.

Această lipsă de asumare și transparență se extinde, din păcate, și la nivelul autorităților centrale. În calitate de senator, am adresat interpelări parlamentare către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, precum și către Ministerul Culturii. Cu toate acestea, până în prezent, la niciuna dintre aceste instituții de linie nu au fost făcute publice puncte de vedere clare, ferme și valide care să clarifice legalitatea, avizele și oportunitatea lucrărilor prevăzute. Tăcerea și răspunsurile evazive ale ministerelor de resort amplifică suspiciunile că proiectul se derulează cu încălcarea normelor de mediu și protecție a patrimoniului.

Atunci când o administrație publică își secretizează proiectele din fonduri europene, când refuză să arate de ce taie sute de arbori sănătoși, când invocă drepturi de autor pe banii publici ai cetățenilor, calea dialogului administrativ este închisă de către autorități.

Pentru că lipsa de transparență a Primăriei Galați amenință viitorul Falezei Dunării, am inițiat o acțiune în contencios administrativ la Tribunalul Galați, Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, în temeiul art.22 din Legea nr.544/2001, pentru a obliga primăria să comunice în format electronic întreaga documentație de mediu și tehnică.

În paralel, extindem demersurile instituționale la nivel național și european. Am stabilit ca direcții clare de sesizare oficială ministerele de reglementare și de gestionare a fondurilor europene: Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației și Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene.

Vom solicita acestor instituții verificarea modului în care sunt respectate cerințele de mediu și normele de transparență decizională în gestionarea proiectului european de pe Faleza Dunării din Galați.

Faleza Dunării este un bun al tuturor gălățenilor, nu o proprietate privată, nu un activ de partid și nicidecum nu trebuie lăsată la cheremul unor funcționari care se ascund în spatele ușilor închise. Voi folosi toate pârghiile parlamentare și juridice pentru a opri mutilarea ecologică și betonarea acestui cadru natural unic.

Vă mulțumesc.

Sunt Gheorghe Ștefănaș, senator pentru Galați.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Lucian Petrică Rusu.

Se pregătește doamna senator Cristina-Gabriella Dumitrescu.

Domnul Petrică Lucian Rusu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Doamnelor și domnilor senatori,

Stimați colegi,

În energie trebuie să pornim de la problema pe care o resimt direct românii și companiile: factura și costul energiei.

În ultimii ani am răspuns prea des prin plafonări, compensări și intervenții administrative. Aceste măsuri pot fi necesare în perioade dificile, dar nu pot ține locul unei strategii energetice. Plafonarea protejează temporar factura, însă nu reduce cauzele care fac energia scumpă.

Avem nevoie de mai multă producție competitivă, de investiții în rețele și stocare și de o strategie care să stabilească foarte clar ce capacități ies din sistem și cu ce le înlocuim. Nu putem închide o capacitate înainte ca înlocuitorul ei să fie construit, racordat și funcțional totodată.

În același timp, România trebuie să transforme gazele naturale într-un avantaj economic. Neptun Deep sau dezvoltarea Coridorului Vertical trebuie integrate într-o politică prin care asigurăm atât securitatea energetică, cât și condiții competitive pentru industria românească.

De aceea, Ministerul Energiei trebuie să prezinte imediat un plan integrat pentru perioada 2027 – 2035, cu termene și responsabilități clare: ce capacități de producție intră și ies din sistem, ce investiții în rețele și stocare sunt necesare, cum valorificăm gazele din Marea Neagră și Coridorul Vertical și, mai ales, care este impactul acestor măsuri asupra prețului final al energiei.

Avem nevoie de un tablou de bord public al marilor investiții energetice, astfel încât să vedem ce proiecte sunt în grafic, unde există întârzieri și cine răspunde pentru deblocarea lor.

Trebuie să trecem de la anunțuri la implementare și de la administrarea facturii la reducerea cauzelor care o fac mai mare.

România are resurse, iar succesul politicii energetice trebuie să se vadă în securitatea sistemului, competitivitatea economiei și, în final, în factura plătită de toți românii.

Vă mulțumesc.

Lucian Rusu, Circumscripția electorală nr.24 Iași (*Aplauze.*)

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Cristina-Gabriella Dumitrescu.

Se pregătește domnul senator Corneliu Negru.

Doamna Cristina-Gabriella Dumitrescu:

Stimați colegi,

Mulțumesc, domnule președinte.

Vă voi vorbi astăzi despre dreptul românilor din Ucraina de a-și păstra limba, pentru că acest drept începe în școală.

În calitate de președinte al Comisiei pentru românii de pretutindeni din Senat, consider că este necesar să trag acest semnal de alarmă, încă o dată, cu privire la evoluțiile legislative din Ucraina, care pot afecta pe termen mediu și lung dreptul românilor de a-și educa copiii în limba maternă.

La 1 octombrie 2026, în Rada Supremă a Ucrainei a fost înregistrat Proiectul de lege nr.16119 privind modificarea unor acte legislative referitoare la drepturile educaționale ale popoarelor indigene și ale persoanelor aparținând minorităților naționale.

Nu este vorba despre o chestiune secundară sau despre o simplă modificare tehnică a legislației educației. Este vorba despre o condiție fundamentală a supraviețuirii unei comunități naționale: capacitatea ei de a-și transmite limba, cultura și identitatea de la o generație la alta.

Pentru românii din Ucraina, școala este un element fundamental de a păstra identitatea și un drept care trebuie protejat în acord cu standardele europene și internaționale asumate de Ucraina. Tocmai de aceea, graba cu care Proiectul nr.16119 este împins ridică serioase semne de întrebare.

Potrivit documentelor oficiale ale Radei Supreme, proiectul a fost înregistrat la 1 octombrie și ieri a intrat în procedura de examinare a comisiei de specialitate. În numai câteva zile, o reformă legislativă cu potențiale consecințe majore asupra educației minorităților naționale este împinsă către adoptare.

Ieri, presa din Ucraina scria că se cere urgent votarea acestui proiect. Și aici intervine o întrebare legitimă: unde este dialogul real cu cei ale căror drepturi sunt vizate?

Românii din Ucraina nu pot fi consultați doar formal, după deciziile deja luate.

Mai mult, este necesar să fie clarificat de ce reprezentantul oficial al minorităților române din Consiliul Consultativ de pe lângă Serviciul de Stat pentru Etnopolitică din Ucraina, doamna Aurica Bojescu, nu a fost invitat la reuniunea Comisiei mixte româno-ucrainene privind minoritățile din data de 28 august în acest an.

Nu formulez această întrebare pentru a alimenta tensiuni între România și Ucraina. O formulez tocmai pentru că relația dintre cele două state trebuie să se bazeze pe sinceritate, reciprocitate și respect pentru drepturile comunității românești.

România a fost și trebuie să rămână unul dintre cei mai consecvenți susținători ai Ucrainei, pe care o vrem democratică și autentic europeană, în care drepturile și libertățile omului, inclusiv ale minorităților naționale, sunt respectate și asigurate efectiv, dar avem nevoie de reciprocitate – așa cum România oferă și Ucraina trebuie să facă același lucru.

Amintesc aici poziția exprimată de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei prin Rezoluția nr.2189/2017, consacrată tocmai problemei noii legislații ucrainene privind educația și impactului acesteia asupra predării limbilor materne ale minorităților naționale. Titlul însuși al rezoluției vorbește despre un „obstacol major” pentru predarea limbilor materne ale minorităților naționale.

Este legitim să cerem ca orice nouă reformă în orice domeniu să fie evaluată prin prisma standardelor europene, nu doar a obiectivelor interne ale politicii educaționale ucrainene.

Solicit, prin urmare, Guvernului României și Ministerului Afacerilor Externe să nu trateze această evoluție ca pe o simplă chestiune legislativă internă a Ucrainei și cer inițierea de urgență a unui demers diplomatic pe lângă autoritățile de la Kiev, inclusiv printr-o notă verbală, prin care România să solicite:

- în primul rând, amânarea examinării proiectului de lege și deschiderea unei consultări reale, transparente și incluzive cu organizațiile reprezentative ale românilor din Ucraina;

- în al doilea rând, consultarea statelor europene direct interesate de protecția comunităților lor naționale din Ucraina;

- în al treilea rând, solicitarea unei expertize juridice independente din partea Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept – adică Comisia de la Veneția – asupra compatibilității proiectului cu standardele europene privind drepturile minorităților și educația în limba maternă.

Și mai este un motiv pentru care această chestiune nu suportă amânare: anul școlar 2026 – 2027 este deja în desfășurare. Orice schimbare structurală a regulilor privind educația minorităților trebuie făcută predictibil, transparent și cu respectarea principiului securității juridice.

Doamnelor și domnilor senatori,

O limbă pe care copiii nu o mai pot învăța la școală este o limbă a cărei transmitere între generații începe să fie întreruptă. Atunci când transmiterea limbii este întreruptă, nu dispare doar un instrument de comunicare, se fragilizează memoria comunității, identitatea ei culturală și legătura ei cu istoria.

De aceea, România nu trebuie să ceară Ucrainei nimic mai mult decât ceea ce Europa însăși cere statelor sale: respect pentru drepturile minorităților, dialog autentic și garanții efective pentru păstrarea identității lingvistice și culturale.

Apărarea drepturilor românilor din Ucraina trebuie să fie o componentă de bază în relația cu Ucraina, ca parte a politicii noastre autentic europene, bazate pe democrație, reciprocitate și respect pentru demnitatea umană.

Vă mulțumesc.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Corneliu Negru.

Se pregătește domnul senator Constantin-Ciprian Iacob.

Domnul Corneliu Negru:

Mulțumesc, domnule președinte.

Declarație politică.

„În 29 septembrie 2026, în România s-a instaurat definitiv statul totalitar”.

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

România a trecut din nou granița – de această dată, definitiv – dinspre democrație spre un regim care se comportă ca un stat totalitar în formare. Arestarea preventivă a lui Călin Georgescu, dispusă definitiv de Curtea de Apel București pe 29 septembrie 2026, nu este o simplă măsură judiciară într-un dosar de înșelăciune. Este încă o demonstrație de forță a unui sistem care a decis că un adversar politic incomod trebuie neutralizat cu orice preț, pentru că a avut curajul să înfrunte sistemul. Sistemul care a ruinat România, care a trimis românii să muncească în străinătate, care ne îndatorează în fiecare secundă și care vinde tot ceea ce a mai rămas.

Georgescu a fost reținut, a fost lăsat inițial sub control judiciar, iar apoi, prin contestația DIICOT, a fost trimis după gratii pentru 30 de zile. Acuzațiile de grup infracțional organizat și înșelăciune cu consecințe deosebit de grave (1,1 milioane de euro) există pe hârtie, dar momentul ales, intensitatea și obstinarea cu care se insistă pe arest preventiv – după ce o instanță a considerat suficient controlul judiciar – arată altceva: justiția este folosită ca instrument politic. Când un fost candidat prezidențial, care a strâns un sprijin masiv și a deranjat profund establishmentul, ajunge din nou în arest, mesajul este clar: cine deranjează puterea, plătește, exact ca în România anilor '30, '40, '50, când adversarii politici erau persecutați, arestați, aruncați în pușcării ori chiar asasinați.

Arestul preventiv nu este o măsură excepțională pentru a preveni fuga sau distrugerea de probe. Devine o pedeapsă anticipată. Se aplică cu zel când ținta deranjează politic și se aplică cu indulgență când vinovatul e din sistem. Aceasta este marca regimurilor care se pretind democratice, dar funcționează după logica „noi suntem legea”.

Când votul popular – ca esență a democrației – produce un rezultat neacceptabil pentru sistem, alegerile se anulează. Când candidatul care a câștigat primul tur devine prea puternic, se găsesc motive să fie scos din competiție, apoi se deschid dosare pe bandă rulantă. Acesta nu este un stat de drept. Este o eliminare sistematică a alternativei de către sistemul care îi ține captivi pe români de 36 de ani. În același timp, nu am văzut cercetat niciun personaj care a participat la distrugerea și îndatorarea pentru câteva generații a României.

Libertatea de expresie prevăzută de Constituție este încălcată nu doar prin interdicții directe, ci și prin intimidare. Orice critică a puterii, a justiției sau a direcției geopolitice a țării este rapid etichetată

ca „dezinformare”, „pro-rusă”, „extremistă” sau „amenințare la adresa democrației”. Platformele, presa mainstream și instituțiile publice colaborează la crearea unui climat în care opoziția reală este diabolizată moral înainte de a fi condamnată din punct de vedere juridic.

Percheziții masive, rețineri spectaculoase, transferuri încâtușate – toate filmate pentru a produce frică. Mesajul către cetățean este simplu: „Dacă te ridici, venim peste tine!” Acesta este limbajul statului care nu mai are nevoie de argumente, ci de exemplul forței. Dar toate acestea nu rezolvă prăbușirea economică și nici dezastrul social în care România a fost aruncată sistematic din 1990 încoace. România nu va performa cu actuala conducere și nici Nicușor Dan nu va deveni capabil de a conduce România. Sistemul se va trezi cu mai mulți Călin Georgescu în viitorul apropiat. Începutul a fost făcut în toamna anului 2024 și va continua până când sistemul va fi dezintegrat.

Doamnelor și domnilor senatori ai României,

Libertatea de expresie nu se pierde dintr-odată. Se pierde când oamenii încep să se teamă să spună ce gândesc, când platformele șterg voci, când procurorii și judecătorii știu ce dosare „trebuie” să meargă mai departe și care trebuie îngropate. Se pierde când arestul preventiv devine armă politică și când societatea acceptă că „așa trebuie”, pentru că „e periculos”.

România nu a ajuns la lagăre și cenzură totală. Dar drumul pe care merge acum – justiția ca armă, eliminarea candidaților, criminalizarea disidenței, frica instalată în spațiul public – este exact drumul pe care l-au urmat regimurile totalitare înainte de a-și arăta adevărata față.

Călin Georgescu poate fi sau nu vinovat în dosarul de 1,1 milioane de euro. Acesta se judecă pe probe, în proces, cu drept la apărare reală. Dar arestul preventiv de 30 de zile, după ce a existat o soluție mai blândă, în întregul context politic din ultimii ani, arată că problema nu este un dosar; problema este un sistem care a decis că anumite voci trebuie reduse la tăcere.

Cine tace acum, acceptă. Cine acceptă, va descoperi mai târziu că tăcerea nu îl protejează. Statul totalitar nu începe cu dictatură deschisă, începe cu arestări selective, cu justiție politică și cu cetățeni care se obișnuiesc să privească și să tacă. Mai grav este că politicieni de rang înalt, unii chiar din rândul opoziției, aleg să tacă, să privească nepăsători sau chiar să se înscrie în rândul celor care spun: „Așa trebuie, pentru că e periculos.”

În calitate de senator al României, voi continua să apăr libertatea de exprimare ca fiind una dintre garanțiile fundamentale ale democrației. Voi apăra dreptul cetățeanului de a contesta decizii politice și dreptul cetățeanului de a critica puterea fără teamă.

România mai presus de toate!

Vă mulțumesc.

Senator Corneliu Negru, Grupul parlamentar AUR, Circumscripția electorală nr.41, județul Vrancea

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Constantin-Ciprian Iacob.

Se pregătește domnul senator Cătălin Silegeanu.

Domnul Constantin-Ciprian Iacob:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Titlul declarației politice de astăzi: „USR a făcut campanie pe bani din Rusia”.

USR trebuie să răspundă pentru felul în care își aplică propriile exigențe. Ani întregi, USR a folosit acuzația de apropiere de Rusia pentru a compromite adversarii politici. Eticheta de „putinist” era aruncată cu ușurința cu care se distribuie un afiș electoral. Cine contesta discursul partidului risca să fie trecut în inventarul dușmanilor Europei. Acum, conducerea USR are de răspuns unor întrebări despre propriul vicepreședinte din Dâmbovița.

Alexandru Munteanu, unul dintre liderii USR, consilier local al municipiului Târgoviște, a fost reținut pentru 24 de ore într-un dosar privind presupusa încălcare și eludare a sancțiunilor internaționale. Potrivit informațiilor despre anchetă, procurorii cercetează demersuri pentru transferarea unui utilaj industrial de aproximativ 1,75 milioane de euro către o entitate din Belarus aflată sub sancțiunea Uniunii Europene. Utilajul putea avea inclusiv întrebuințări militare, iar operațiunile investigate ar fi implicat intermediari pentru ascunderea beneficiarului final.

Un caz recent din Letonia arată cât de grave pot fi consecințele sprijinului material acordat Rusiei. Pe 5 octombrie, instanța din Riga a condamnat un bărbat de cetățenie germană și rusă la șapte ani de închisoare pentru colectarea și furnizarea de bani și bunuri destinate militarilor ruși.

Considerăm că exemplul leton arată de ce discuția despre securitate trebuie să urmărească și traseul banilor și al echipamentelor. Capacitatea militară se susține prin asemenea resurse. Tocmai de aceea, suspiciunile privind transferul unui utilaj cu utilizări militare către un beneficiar aflat sub sancțiuni cer atenție și explicații.

În dosarul din România, acuzațiile trebuie dovedite, iar prezumția de nevinovăție îi aparține lui Alexandru Munteanu. Îi aparține și altui cetățean. USR ar trebui să rețină această regulă și pentru următoarea campanie în care va fi tentat să transforme o suspiciune într-o condamnare publică a adversarilor.

Partidul a anunțat că Alexandru Munteanu riscă excluderea dacă acuzațiile se confirmă. Acesta este răspunsul privind disciplina internă, însă rămâne întrebarea despre verificările făcute înainte ca el să ajungă în conducerea organizației județene.

Cer conducerii USR să spună ce cunoștea despre activitatea economică a lui Alexandru Munteanu, ce verificări a făcut înainte de promovarea lui și când a aflat USR despre împrejurările

cercetate. Un partid care examinează atât de riguros presupusele legături externe ale adversarilor trebuie să poată prezenta și rezultatele propriilor verificări.

În privința finanțării, solicit un răspuns precis: a făcut Alexandru Munteanu donații, a acordat împrumuturi partidului sau contribuții la vreuna din campaniile electorale?

Dacă asemenea contribuții există, conducerea USR trebuie să prezinte sumele, perioadele și verificările efectuate asupra provenienței banilor. Publicarea acestor informații ar permite evaluarea unei eventuale legături financiare pe baza documentelor.

Domnilor din conducerea USR, ați cerut voturi vorbind despre integritate și despre apărarea orientării europene a României. Prin această promisiune, v-ați asumat și obligația de a răspunde când întrebările ajung în propria organizație. Aroganța cu care v-ați judecat adversarii face cu atât mai apăsătoare fiecare explicație pe care o amânați.

În dosar apare un utilaj de 1,75 milioane de euro, care ar fi fost destinat unei entități din Belarus aflate sub sancțiuni. În conducerea filialei voastre apare omul cercetat. Începeți explicațiile de aici.

Vă mulțumesc.

Constantin-Ciprian Iacob, senator AUR în cadrul Circumscripției nr.16 Dâmbovița

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Cătălin Silegeanu.

Se pregătește domnul senator Dumitru Manea.

Domnul Cătălin Silegeanu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Titlul declarației: „Suntem în zodia Nicușor Dan retrograd”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Țara noastră probabil a moștenit o karmă negativă foarte grea dacă de cinci luni ne zbatem fără guvern ca peștele pe uscat și al nostru președinte, ajuns dintr-o întâmplare norocoasă la Cotroceni, continuă să ne sfideze și să ne țină pe loc cu a patra nominalizare de premier numai de dumnealui înțeleasă. Când partidele pun pe masă propuneri și după câteva ore scoate din joben un nume total necunoscut publicului, pare la fel de confuz ca atunci când mergea pe lângă covorul roșu.

A dispărut vreme de două luni, fără să transmită nici cel mai mic semnal că într-adevăr gândește o formulă de guvernare fezabilă, apoi a început să se lamenteze pe toate canalele, ba că partidele nu vor, ba că AUR, bineînțeles, e de vină, ba că partenerii externi ridică pretenții. Vorbește obosit, timorat, saturat, plictisit, de parcă cineva l-a răpit din viața lui normală de profesor și l-a silit să devină președinte

și să medieze, conform prerogativelor, între taberele politice și între popor și putere. Toți românii se întreabă care e cauza exasperării și a confuziei pe care le manifestă după o vacanță de vară tihnită. Și, dragi colegi, vă asigur că a fost tihnită, că nici la petiții și nici la solicitări instituționale nu s-a sinchisit să răspundă măcar un consilier prezidențial.

Cineva să-l liniștească pe domnul președinte și să-l anunțe că noi le datorăm creditorilor bani, nicidecum guverne pe placul lor, iar preferințele băncilor și ale fondurilor de pensii nu pot fi trecute într-un chenar pe buletinul de vot. Dacă funcția îl intimidează într-atât, îi amintim că își poate curma suferința printr-o demisie de onoare, că așa ne-ar cruța și pe noi de nehotărârea dumnealui.

Vă mulțumesc.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Dumitru Manea.

Domnul Dumitru Manea:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Declarație politică.

Titlu: „Convergență pentru un scop comun. Nu al partidelor, ci al României”.

Doamnelor și domnilor senatori,

Dragi români,

Așa cum am mai spus-o, are și prostia demnitatea ei. Există limite chiar și pe teritoriul imbecilității umane. De aceea, nu cred că succesiunea a patru propuneri de premieri indezirabili, incompatibili cu noțiunea de premier și incapabili să reprezinte ceva, este o dovadă de prostie. Nu. E o dovadă că Nicușor Dan (de fapt, cei care îl comandă) dorește prelungirea unei boli politice fără precedent. Iar cei care îl comandă sunt cei pe care singur i-a numit, în cadrul conferinței de presă, referindu-se la perspectiva unor alegeri anticipate. „Mesajul pe care l-am primit de la investitori – care sunt bănci, fonduri, fonduri de pensii și așa mai departe, care împrumută România și care îi asigură funcționarea curentă, a fost: Nu alegerilor anticipate”. Asta chiar că e o prostie fără margini. Nu că n-am fi știut cine îi sunt stăpânii, dar chiar așa să-i dea în gât, fără niciun fel de minimă ipocrizie politică, este descalificant pentru el, în ochii lor. Nu-l văd bine. Este exact ca în bancul cu Bulă, care i-a spus lui taică-său că a luat amendă pentru că a făcut pipi în apa ștrandului. „Bine, dar toată lumea face asta!”, i-a spus taică-su, mirat. „Da, dar eu am făcut de la trambulină”, a justificat Bulă. Așa și cu Bulă al nostru, la conferința de presă.

Revin la chestiunea de fond: nu prostia a dictat acele propuneri catastrofale, ci interesele stăpânilor României, denunțați de Nicușor Dan la conferința de presă. În spatele acelor desemnări

catastrofale se ascund, probabil, planurile unor devalizări finale ale României, planuri pe care le vom afla probabil în curând.

Doamnelor și domnilor senatori,

România trăiește o criză politică fără precedent, al cărei cost crește cu fiecare zi. Avem un Guvern cu atribuții limitate, în condițiile în care problemele nu au termen de amânare. Administrația are nevoie de decizii, economia de predictibilitate, cetățenii de servicii publice și de venituri care să le permită o viață demnă. Interimatul prelungit a distrus capacitatea țării de a acționa în interior și de a-și apăra interesele în exterior.

Criza de la vârful statului a ajuns demult la baza societății, adică la cei care trăiesc de la un salariu la altul, la pensionarii cu venituri mici și la familiile care nu mai au rezerve. Orice decizie întârziată înseamnă o investiție blocată, un serviciu social spulberat, o firmă care nu mai poate face angajări. Ei sunt primii care suportă costul blocajului economic.

Se zice că nu există soluție de ieșire din acest colaps. Ba da, există, dar nimeni nu vrea să o aplice dacă nu e șef. Soluția e simplă și Partidul S.O.S. România a făcut un demers în acest sens, adresându-se Partidului AUR printr-o scrisoare deschisă în care a propus: „inițierea unor consultări politice directe în vederea coordonării acțiunilor parlamentare și politice care urmează a fi întreprinse în perioada următoare și, eventual, preluarea și asumarea guvernării pentru salvarea a ceea ce a mai rămas din țară. Partidul S.O.S. România consideră că electoratul care a acordat încredere formațiunilor naționalist-suveraniste așteaptă din partea acestora nu numai opoziție parlamentară, ci și capacitatea de a construi o alternativă reală de guvernare pentru România. Partidul S.O.S. România este pregătit să participe la acest dialog și să pună pe masa discuțiilor propriile soluții fiscale, economice, sociale și instituționale, în vederea identificării punctelor asupra cărora cele două formațiuni pot acționa împreună în interesul României”. Nu am primit încă un răspuns la această propunere.

Sensul constituțional al demersului nostru este limpede: suveranitatea națională aparține poporului român și se exercită democratic. Vorbim despre apărarea interesului național, respectarea pluralismului și a statului de drept. Invităm AUR și POT, precum și grupuri, grupările de independenți și parlamentarii independenți care împărtășesc aceste obiective, să caute o bază comună de negociere. Se poate, dacă aceștia mai rezonează cu adevărat la interesul național pe care îl invocă.

Atenție! Nu e vorba de o alianță între partide având ca scop ocuparea unor scaune ministeriale, ci de o convergență pentru un scop comun, care nu e al partidelor, ci al României. Această convergență poate fi construită în paralel cu dialogul cu PSD și presupune o negociere deschisă asupra programelor și propunerilor de guvernare, cu rezultate verificabile. Un acord politic scris poate susține această

construcție fără înființarea unei noi entități politice. E nevoie de credibilitate, iar credibilitatea se construiește prin obligații clare, nu printr-o fotografie comună.

O asemenea majoritate, dacă se constituie, trebuie prezentată președintelui și evaluată serios în cadrul procedurii constituționale. Parlamentul trebuie să-și asume răspunderea pentru soluția pe care o poate susține. Președintele trebuie să faciliteze ieșirea din impas. Fiecare instituție are propria obligație; niciuna nu poate transfera cetățenilor factura neîndeplinirii ei.

Românii au votat pentru a fi reprezentați. Ei nu pot fi ținuti la nesfârșit în așteptarea unei formule convenabile tuturor orgoliilor politice. Avem datoria să transformăm reprezentarea în decizie și decizia în rezultate.

Președintele României are obligația constituțională de a media și de a contribui la găsirea unei soluții. Desemnările succesive care nu duc la învestirea unui guvern impun o schimbare de abordare, căci preferința prezidențială nu poate ține loc de majoritate parlamentară.

Suntem conștienți de contextul politic dezarmant, care ne induce ideea de a crede că o asemenea abordare n-are nicio șansă de reușită. Poate, dar până nu spargi ouăle nu poți să faci omletă.

Să nu uităm că suntem parlamentari. Suntem Legislativul acestei țări. Președinția și Guvernul aparțin Executivului. Propun să ne luăm în serios statutul.

Vă mulțumesc.

Dumitru Manea, senator S.O.S. România, Circumscripția nr.24 Iași

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Dau citire în continuare listei senatorilor care au depus întrebări în scris, respectiv:

- domnul senator Lucian Mărginean, doamna senator Niculina Stelea, doamna senator Luminița Păucean-Fernandes, domnul senator Cătălin Silegeanu, domnul senator Ștefan Geamănu, domnul senator Marian Vasile, doamna senator Monica Cristina-Anisie, domnul senator Claudiu Răcuci și doamna senator Valentina-Mariana Aldea.

Iar în continuare dau citire listei senatorilor care au depus interpelări în scris, respectiv:

- doamna senator Doina-Elena Federovici, domnul senator Ștefan Geamănu, domnul senator Cătălin Silegeanu, domnul senator George-Virgiliu Vlăescu, doamna senator Luminița Păucean-Fernandes, domnul senator Vasilică Potecă, domnul senator Eugen-Cristian Șipoș, doamna senator Monica Cristina-Anisie, domnul senator Marius Bodea, domnul senator Ionel Carp, doamna senator Rodica Cușnir, doamna senator Valentina-Mariana Aldea, precum și grupul de senatori din Comisia pentru sănătate a Senatului.

De asemenea, fac mențiunea că la această ședință a fost prezent și domnul Marian Daragiu, subsecretar de stat în Ministerul Educației și Cercetării, pentru a răspunde oral la interpelarea... la o interpelare cu nr.1527/A adresată de către domnul senator Mircea-Cristian Nicula.

Având în vedere că domnul senator a lipsit, acest răspuns a fost depus în scris.

Cu aceasta, declar închisă sesiunea de întrebări și interpelări de astăzi.

Iar în continuare am să dau citire listei senatorilor care au depus declarații politice în scris, respectiv:

- domnul senator Marius-Alexandru Dunca, doamna senator Daniela Mihai, doamna senator Carmen Orban, domnul senator Eugen-Cristian Șipoș, domnul senator Vasile Blaga, domnul senator Claudiu-Vasile Răcuci, domnul senator Marius Bodea, domnul senator Levente Novak, domnul senator Clement Sava și doamna senator Valentina-Mariana Aldea.

Cu aceasta, declar închisă și sesiunea consacrată declarațiilor politice de astăzi, precum și ședința Senatului de astăzi, 7 octombrie 2026.

Vă mulțumesc.

Ședința s-a încheiat la 11.38.